

Spalvas putni

Draudzīgums starp daudziem brāļiem un māsām ir kā moto šai spāņu ģimenei. Intervija ar Rosa Pich, 15 bērnu māti.

24.10.2009

Rouza Pič(Rosa Pich) un Hosemarija Postigo(Josemaria Postigo) dzīvo Serriā(Barselonas tuvumā) ģimenē, kurā ir 15 bērnu. Kā visi jūsu bērni var jūs sadzirdēt, kad, piemēram, jūs sēžat pie pusdienu galda?

Vienīgā reize, kad mēs visi esam kopā ir pie pusdiengalda. Bērni ir ļoti

priecīgi savākties kopā un dalīties tajā, kā viņiem gājis skolā un stāstīt par saviem amizantajiem atgadījumiem.

Kā Tu tiec galā ar tādām aktivitātēm kā mācību laika organizēšanu, došanos izbraucienos un pastaigāšanos parkā?

Mūsu pamatsistēma ir tāda, ka vecākie brāļi un māsas pieskata jaunākos. Katrs vecākais bērns paņem gādībā jaunāko. Sāukumā šī sistēma nedarbojās visai labi, līdz brīdim, kad mana deviņus gadus vecā meita Terēze piesprauda pie katra durvīm zīmīti uz kuras bija rakstīts: “Tāds ar tādu saderas kopā.” Šis teiciens kļuva par mūsu ģimenes moto.

Kurš palīdz sagatavot visu ēdamo, atbildēt uz jautājumiem, kuri rodas bērniem mācību procesā un izmazgāt visas drēbes?

Es strādāju pusslodzes darbu. Tā kā es strādāju tikai pusi dienas, es pēc darba rūpējos par bērniem. No rīta viņi visi tik un tā ir skolā. Mums ir mājasdarbu veikšanas palīgi, viens cilvēks nāk mums palīdzēt ar mājas tīrīšanu, ēst gatavošanu un dažiem citiem darbiem. Mana veļasmašīna ir parasta izmēra, taču dienā to izmantojam trīs reizes. Virtuvē ir daudz vairāk piederumu nekā parastā mājā. Es nedomāju, ka es virtuvē pavadu vairāk laika nekā tad, ja man būtu divi vai trīs bērni. Viss kas ir nepieciešams- organizēt lietas un darīt tās pēc iespējas vienkāršāk.

Tik daudzu bērnu uzturēšana prasa daudz līdzekļu. Vai Tu esi bagāta?

Mēs iztiekam no naudas, kuru sapelna mans vīrs un es. Es vienmēr iepērkos lētākajos supermārketos. Visi bērni guļ divstāvu gultās, kuras ir savienotas trijos vai četros stāvos. Bērnus tas apmierina un viņi ir

priecīgi. Pats galvenais ir tas, ka viņi ir kopā un jauki pavada laiku.

Vai nav grūti būt tik daudzu bērnu vecākiem? Uzklausīt katru no viņiem, atrisināt problēmas?

Ir jābūt labi strukturētam prātam, it sevišķi, lai nodotu bērniem arī labas vērtības, tikumus, labus paradumus. Ļoti palīdz arī garīgās dzīves dzīvošana. Lūgšanas, mazas upurdāvanas Dievam dienas garumā. Man ļoti palīdz meditatīvas lūgšanas. Tās palīdz sakopot domas uz to, kas ir pats svarīgākais.

Vissvarīgākā ir bērnu audzināšana, visu pārējo es vēl varu uzticēt kādam citam, bet ne šo aspektu. Man vissvarīgākais nav nevainojami tīra māja. Visam nav jābūt perfektam.

Vai Tu gribi man teikt, ka Tavās mājās ir kaut vai viens mirklis miera?

Mani pārsteidza tas, kad manas meitas draudzene, kurai ir tikai divi desmitgadīgi bērni, teica, ka šeit var labāk pamācīties nekā savās mājās.

Lielāko ties bērni ir skolā vai arī ārā pagalmā spēlējoties. Kad tuvojas eksāmenu laiks, visi bērni zina, ka viņiem jāuzvedas klusāk un jārunā tā it kā viņi būtu bibliotēkā. Viņi neskraida pa gaiteniem un cenšas respektēt mācību laiku.

Kāda ir normālā dienas kārtība jūsu mājās?

Darbadienās es atstāju māju 07:00, lai dotos uz Sv.Misi. Mans darbs sākas 08:15. Visi bērni iet uz skolu un vecākie bērni pieskata vai visi ir gatavi. Kundze, kura mums palīdz, nāk no rītiem šurp strādāt. Kad es dodos uz darbu, es paņemu līdzi vienu no saviem puikām un aizvedu viņu līdz beķerejai, kura ir divus kvartālus tālāk, es nopērku divpadsmit maizes klaipus un puika

tos aiznes uz mājām. Šo darbiņu bērns iegūst tad, kad viņam aprit 7 gadi. Viņi zina, ka tad, ja viņi nepamodīsies laikā vai negribēs doties, visi viņu brāļi un māsas paliks bez brokastīm. Viņi pavisam drīz iemācās to, kas ir atbildība.

Dažreiz cilvēki jautā: Vai Tu nebaidies ekskursijā pazaudēt kādu no saviem bērniem? O,jā. Tādēļ es viņus visus ģērbju vienādi. Ja kāds no bērniem nozūd, tad visi zina, ka šis bērns ir pazudis sievietei, kurai ir 15 bērni.

Kā Tu izlēmi to, ka Tev būs tik daudz bērnu?

Mēs abi ar vīru nākam no lielām ģimenēm. Viņa ģimenē bija 13 bērni, manējā 15. Kad piedzima mūsu pirmais bērniņš, ārsts teica, ka triju gadu laikā viņš nomirs sirdsdarbības traucējumu dēļ. Tomēr vēlāk, medicīnai strauji attīstoties, ārsti atrada kā izlabot šo disfunkciju. Otrs

mūsu bērns pedzima ar šādām pašām problēmām, taču drīz vien pēc dzimšanas nomira. Par apbēdinājumu, tā arī notika ar mūsu trešo bērniņu. Daudzi mums ieteica, lai vairs nedomājam par bērniem, jo bērnu sirdsdarbības problēmas atkārtojās. Es vienmēr esmu skatījusies uz bērniem kā uz Dieva dāvanu. Mēs ar vīru nolēmām neuztraukties, pat ja bērni nomirtu drīz vien pēc dzimšanas. Viņi visi ir Dieva bērni jebkurā gadījumā. Eksistēšana ir labāka nekā neiespējamība jel kad eksistēt.

Kā Tu domā, kāpēc daudzi mūsdienu pāri uzskata, ka divi bērni jau ir daudz?

Tas ir atkarīgs no vides, kādā viņi ir auguši, no apkārt esošās atmosfēras, no tā, kas ir modē un dažreiz no vienaldzības. Viņi vienkārši nezina, ko viņi zaudē. Ja viņi grib, lai viņu bērni ir laimīgi, viņiem jāsaprot, ka,

jo vairāk bērnam ir māsu un brāļu, jo vairāk ir prieka. Es jūtu, ka lielas ģimenes rada daudzas svētības un labumus turpmākajā cilvēka dzīvē, viņa vērtību sistēmā. Mazotnē bērni iemācās izcīnīt mazas savstarpējas cīņas, iemācās, kā strādāt grupā, kā dalīties un daudz ko citu, ko viņi nekad neiemācītos, ja būtu vienīgie bērni ģimenē. Šodien pat daudzas kompānijas nevada vis viens cilvēks, bet cilvēku grupa. Cilvēkam ir vieglāk sadarboties, ja viņš jau bērnībā ir iemācījies sadzīvot, sadarboties, iemācījies kā tikt galā ar ķildām.

Daži no manu bērnu skolotājiem saka, ka mani bērni cenšas būt līderi savu biedru vidū. Viņi bieži apmeklē draugu mājas un draugu mammas stāsta, ka viņi ātri pielāgojas jebkurai situācijai. Mājās mēs visu darām kā komanda un bērni iemācās rūpēties arī par saviem klasesbiedriem,

neviens no viņiem nekad neraizējas
pārspīlēti pats par sevi, savu labumu.

Noslēgumā, vai Tu esi apmierināta ar šādu ģimenes dzīvi?

Var šķist, ka tas ir grūts darbs, taču
man un manam vīram tas nav par
daudz. Mūsu māja gandrīz vienmēr
ir atvērta draugiem un kaimiņiem, jo
lielā ģimenē tu iemācies arī novērtēt
draudzību. Es ticu, ka vissvarīgākais
ir dāvēt sevi vīram un gūt lielu
ģimeni. Visi bērni ved mājās draugus
un visi šie cilvēki rada īpašu
atmosfēru, kurā katrs cenšas kaut ko
darīt un uzveikt savu egoismu. Lielā
ģimenē tev ir mazāk laika sev un tu
atskārsti, ka tu esi priecīgāks dodot
nekā ņemot.

Ja jums patika šis raksts, ielūkojieties
MercatorNet.com un atrodi ko
vairāk.

[https://www.mercatornet.com/
articles/view/birds_of_a_feather/](https://www.mercatornet.com/articles/view/birds_of_a_feather/)

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/lv-lv/article/spalvas-
putni/](https://dev.opusdei.org/lv-lv/article/spalvas-putni/) (5.08.2025)